

## ВИЙШЛИ ДРУКОМ

**Бессараб А. О. Соціально-комунікаційні технології формування інтересу до читання української книги : моногр. / А. О. Бессараб. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2016. – 360 с.**

У монографії простежено еволюцію читання як комунікаційного процесу й культури читання. Виявлено й охарактеризовано суб'єкти формування культури читання української книги в інформаційному суспільстві та соціально-комунікаційні технології, які вони для цього використовують. З'ясовано роль ЗМІ та соціальних медіа у формуванні культури читання української книги в інформаційному суспільстві. Узагальнено досвід приватних і державних інституцій з формування культури читання української книги за кордоном і з'ясовано основні напрями їх діяльності.

Для науковців і працівників галузі соціальних комунікацій.

**Бойко А. Релігійна журналістика : підруч. / Алла Бойко. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2016. – 303 с.**

Висвітлено головні аспекти функціонування релігійної інформації в медіа України та світу.

Підручник складається з чотирьох частин: у першій висвітлено певні аспекти функціонування релігійних медіа в Україні. Друга частина присвячена теоретико-практичним проблемам підготовки до публікацій текстів, присвячених питанню релігії. Кожен розділ супроводжується текстами для аналізу та кращого засвоєння матеріалу, ілюстраціями, а також питаннями для самостійної роботи і списком літератури. Наприкінці роботи подано довідковий матеріал із релігієзнавства, а також навчальна програма курсу «Релігійна журналістика» для вищих навчальних закладів України, в яких є спеціалізація «Журналістика». Це дозволить викладачам і студентам більш повно і чітко орієнтуватись у проблемах висвітлення релігійної інформації у медіа.

Для студентів спеціальностей «Журналістика», «Релігієзнавство», «Культурологія», практичних журналістів суспільно-масових видань та представників релігій, які працюють у ЗМІ, а також усіх, хто цікавиться релігійною інформацією в медіа.

**Вертій Олексій. «Ми мусимо навчитися чути себе українцями...». Франкознавчі студії / О. І. Вертій. – Суми : Університетська книга, 2017. – 248 с.**

У збірнику зроблено спробу нового прочитання життя і творчості Івана Франка. Вперше досліджується діалектика присутності образу Каменяра в національній свідомості українців, формування на основі його ідей взірця національно свідомої, духовно розвинутої особистості, національних основоположних підстав сучасного українського народознавства та літературознавства, також опубліковано архівні матеріали та дані проведеного автором анкетного опитування, які містять досі мало відому широкому загалу інформацію.

Розраховано на дослідників українського національного світогляду, істориків літератури, соціологів, психологів, широкі кола читачів.

**Гресько О. В. Телерадіомовлення України в міжнародній комунікації : моногр. / О. В. Гресько. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2016. – 304 с.**

Телерадіомовлення України досліджено як перспективний інструмент міжнародних медіа комунікацій. Теоретико-практичні моделі суспільного й комерційного мовлення в Україні та світі розглянуто в умовах конвергентності ЗМК. Візуалізація і віртуалізація контенту, як основа масовоінформаційної діяльності людини, визначені ключовими тенденціями в теорії соціальних комунікацій XXI ст. Запропоновано концепцію мовлення із застосуванням новаторських форм те-

лерадіовиробництва і мультимедійних технологій з метою активізації України в міжнародній комунікації.

Для аспірантів, студентів, журналістів та всіх, хто цікавиться телебаченням і радіомовленням.

**Євтушенко О. Герої в сучасних українських медіа: типологія : моногр. / Олена Євтушенко. – Суми : МакДен, 2016. – 184 с.**

Монографія присвячена соціокомунікаційному дослідженню образу героя в медіатекстах загальнодержавних (якісних і масових) та регіональних друкованих ЗМІ. В основу дослідження покладено принцип розмежування героїв та медіагероїв (відомих людей, селебритіз) у медіасередовищі.

Розроблено авторську типологію образів героїв вітчизняної преси, що базується на історико-функціональному підході. На підставі результатів проведеного контент-аналізу медіатекстів обґрунтовано доцільність виокремлення класичних та некласичних типів героїв, описано особливості їх вияву та конструювання в різних типах видань. Отримані висновки верифіковано за допомогою спрямованого асоціативного експерименту.

Рекомендована для фахівців-комунікативістів, журналістів, громадських діячів, а також викладачів, аспірантів, студентів соціально-гуманітарних спеціальностей.

**Ковпак В. А. Смысловая матрица національної інформаційно-комунікаційної діяльності післявоєнної української еміграції : моногр. / В. А. Ковпак. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2016. – 380 с.**

Книга присвячена комплексному дослідженню в українському історичному соціальнокомунікаційному дискурсі націоідентифікаційних практик, що обговорювалися в контексті інформаційно-комунікаційної діяльності післявоєнної української еміграції (1945–1991), а в умовах еміграційної самоорганізації сприяли комунікативній консолідації української діаспори та материкової України з перспективою створення єдиного інформаційно-комунікаційного поля. Встановлено смисловий зміст концепту ідеї нації (смыслову матрицю ідеї нації) еміграційного нарративу післявоєнної української діаспори в контексті суспільно-політичних трансформацій та доведено, що єдиний інтерпретаційний простір смислів ідеї нації є чинником компліментарності (комунікаційної ефективності) інформаційно-комунікаційної діяльності та етнокультурної компетенції української еміграції. Запропоновано схему діаспорної та радянської компліментарності окресленого періоду та формалізовану структуру системної моделі інформаційно-комунікаційної діяльності післявоєнної української еміграції в кореляції з радянською.

Стане в нагоді для всіх, хто цікавиться соціокомунікаційним дискурсом еміграційного нарративу.

**Козир Ю. Концептуальна модель Україна–Росія в українських та російських медіа : моногр. / Юлія Козир. – Суми : МакДен, 2016. – 160 с.**

У монографії досліджуються особливості висвітлення українсько-російських відносин в медіа України та Російської Федерації, а саме соціокультурні смисли концептуальної моделі Україна-Росія. Зіставлення проводиться в два етапи: за тематикою (пріоритетами в порядках денних) та безпосередньо соціокультурними смислами, визначеними за допомогою актантної моделі А.-Ж. Греймаса.

Встановлено, що загальнодержавні ЗМІ, які перебувають у власності різних суб'єктів і дотримуються різних редакційних політик, але розраховані на представників одного суспільства, можуть висвітлювати міждержавні взаємини відповідно до спільної актантної моделі. Водночас між двома досліджуваними групами видань (України та РФ) виявлені суттєві розбіжності у смисловому наповненні подій, що

відображено в розподілі ролей України та Росії як акторів, задіяних у медійних наративах про міждержавні відносини.

**Мелешенко О. К. Скандинавські медіасистеми (історія та сучасний стан журналістики Данії, Гренландії, Фарерських островів, Ісландії) : конспект лекцій із навч. дисципліни «Скандинавські медіа системи» / О. К. Мелешенко. – К. : Грамота, 2016. – 84 с.**

В конспекті лекцій розглянуто системи журналістики Данії, Гренландії, Фарерських островів, Ісландії як частину скандинавських медіасистем. Розглянуто загальні відомості про країни, правові засади функціонування й саморегулювання, історичний розвиток і сучасний стан місцевих друкованих та електронних засобів масової інформації, тематика виступів.

Видання розраховано на студентів, викладачів, міжнародників-скандинавістів, фахівців суміжних із журналістикою професій, а також усіх, хто цікавиться історією та культурою Північної Європи.

**Мелешенко О. К. Публіцистика Івана Крилова : навч.-метод. комплекс : навч. посіб.; хрестоматія; теми рефератів / Київ. ун-т ім. Тараса Шевченка; Ін-т журналістики / О. К. Мелешенко. – К. : Логос, 2015. – 493 с.**

Навчально-методичний комплекс розглядає публіцистичну діяльність російсько-го просвітника кінця XVIII – першої третини XIX сторіччя Івана Крилова.

Пробуючи свої сили у прозі, поезії, драматургії, Іван Андрійович Крилов увійшов в історію літератури та журналістики як геніальний байкар і видатний публіцист, котрий усе життя боровся за право суспільства самостійно мислити та вільно критикувати кого б то не було.

Видання розраховано на студентів і викладачів гуманітарних професій, а також усіх, хто цікавиться історією та культурою Росії.

**Сидоренко Н. М. Основи наукових досліджень : навч. посіб. / Н. М. Сидоренко, А. М. Волобуєва. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2015. – 211 с.**

Висвітлено особливості наукової творчості, закономірності й тенденції розвитку науки на сучасному етапі. Особливе місце відведено методологічним принципам наукових досліджень, специфіці наукового стилю, правилам оформлення наукових праць.

У додатках подано зразки бібліографічного опису, основних скорочень, а також тестові завдання і питання до самоперевірки знань та навичок, необхідних при виконанні тих чи інших видів і жанрів наукової роботи.

Для студентів вищих навчальних закладів, зокрема освітньої галузі 0303 «Журналістика та інформація», а також викладачів і вчених у цій галузі.

Книга рекомендована Міністерством освіти і науки України як навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів.

**Сумський краєзнавчий збірник / упорядн. О. М. Корнієнко, В. О. Артюх. – Суми : видавничо-виробниче підприємство «Мрія», 2016. – 406 с. ; іл.**

У збірнику вміщені наукові й публіцистичні матеріали, написані краєзнавцями, істориками та журналістикознавцями, які замешкують на Сумщині. У працях досліджуються найрізноманітніші аспекти історії рідного краю: питання Української революції 1917–1921 років та повстанського руху 20–30 років XX століття, події Другої світової війни, топонімічний ландшафт, біографії відомих людей Сумщини, культурне життя, історична пам'ять, окремі аспекти розвитку журналістики краю тощо.

**Шумарова Н. П. Соціолінгвістика : навч. посіб. / Н. П. Шумарова. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2015. – 159 с.**

Представлено історію соціолінгвістики, розвиток теоретичних поглядів на взаємодію мови й суспільства, проблеми білінгвізму, формування мовної особистості, методи вивчення мовної ситуації. Розглянуто основні поняття соціолінгвістики, описано досвід окремих країн у розбудові етномовного простору.

Для студентів, магістрантів і викладачів філологічних факультетів та факультетів журналістики вищих навчальних закладів.

## ПРО ЧАС, ЩО ЗМІНЮЄТЬСЯ, І НОВІ ПУБЛІЦИСТИЧНІ АКЦЕНТИ У ТВОРЧОСТІ ЗАРУБІЖНИХ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ

**Носова Б. Міжнародна журналістика: сучасна зарубіжна публіцистика : навч. посіб. / Б. Носова. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2016. – 128 с.**

Навчальний посібник кандидата наук із соціальних комунікацій, доцента Богдани Носової містить у межах міжнародної журналістики огляд публіцистичної діяльності багатьох інтелектуалів сучасності, чії праці з питань європейської інтеграції, глобалізації та зміни акцентів у геополітиці ХХ–ХХІ ст. стали хрестоматійним надбанням у різних аспектах журналістикознавства та основ соціальної комунікації.

Теоретичним підґрунтям досліджень, що відображені у текстах посібника, служить аналітичний погляд автора на сучасні теорії медіа, комунікації, культурних студій у працях Ніка Дейвіса, Сергія Квіта, Джеймса Лалла, Анджея Менцвеля, Джона Дарема Пітерса, Володимира Різуна, Еверетта М. Роджерса. Філософські та соціологічні орієнтири наукового дискурсу постали на ґрунті праць Юргена Габермаса, Валерія Іванова, Елізабет Ноель-Нойман.

Предметом досліджень стали публіцистичні есеї Умберто Еко, тексти збірників публіцистики Джуліана Барнса, Чеслава Мілоша, Адама Міхніка, Йошки Фішера, Томаса Фрідмана наукова публіцистика Мілади Анни Вахудової, Марка Леонарда книги-інтерв'ю Павела Коваля, Адама Даніеля Ротфельда.

Потребу такого посібника Б. Носова вбачає у необхідності розглядати сучасну публіцистику у вимірах соціальної комунікації. Вона також стверджує, що «очевидним для фахової журналістики стає той факт, що не можна жити і творити в режимі «I'm just looking (Я лише дивлюся)». Отже, для фахового зростання у професії журналіста потрібна аналітична інтерпретація публіцистичних творів світових інтелектуалів, яка не тільки розшифровує їхню полеміку, наповнює інформаційно-комунікаційний простір якісними висновками, а стає «дискусійним сприйняттям актуалій сьогодення, що іноді переходить у полеміку зі світом з приводу ідентичностей, національних цінностей, світоглядних питань».

Авторка також обґрунтовує необхідність розширення рамок вивчення зарубіжної публіцистики, наповнюючи зміст посібника новими іменами, інновативними ідеями, що випливають із зарубіжного публіцистичного дискурсу. Так, у сучасній журналістикознавчій теорії уже є спроби проаналізувати прояви інформаційної війни як частини гібридної, що її розв'язала РФ, анексувавши Крим і захопивши частину української території у Луганській і Донецькій областях. У цих роботах не має згадки про одну важливу публіцистичну збірку Умберто Еко «Повний назад! Гарячі війни і популізм у ЗМІ» («A passo di gambero. Guerre calde e populismo mediatico»). Тематика статей Умберто Еко послідовно розглядається у посібнику як застереження щодо схем неовійни та їх нейтралізації за рахунок непересічної інформаційно-ко-